

01.06.2011.

UPRAVNI SUD CRNE GORE
U.br.275/11

U IME NARODA

Upravni sud Crne Gore, u vijeću sastavljenom od sudija Vladimira Radulovića, kao predsjednika vijeća, Svetlane Radošević i Biserke Bukvić, kao članova vijeća, uz učešće službenika Suda Snežane Popov, rješavajući upravni spor po tužbi tužioca NVO – Akcija za ljudska prava - Podgorica, protiv rješenja tuženog Ministarstva pravde – Podgorica, broj 01-7559/10 od 16.12.2010. godine, u nejavnoj sjednici održanoj dana 13.05.2011. godine, donio je

P R E S U D U

Tužba se usvaja.
Poništava se rješenje Ministarstva pravde, broj 01-7559/10 od 16.12.2010. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem odbijena je žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Vrhovnog državnog tužilaštva TU.br. 312/10 od 29.11.2010. godine, kojim je odbijen njegov zahtjev od 26.05.2010. godine, za dostavljanje informacija bliže označenih u dispozitivu tog rješenja.

Tužilac osporava zakonitost rješenja tuženog organa, zbog pogrešne primjene materijalnog prava, ističući, između ostalog, da nije bilo zakonskog razloga za odbijanje njegovog zahtjeva. U tužbi navodi da su ispunjeni uslovi za pristup, jer je organ vlasti dužan da omogući podnosiocu uvid u traženu dokumentaciju, osim u slučajevima predviđenim zakonom. Tuženi pogrešno citira zakonske odredbe o ograničenjima na pristup informacijama i ne daje u obrazloženju rješenja razloge koji su predviđeni zakonom u takvim slučajevima. Ukazuje se da nije tražen pristup informacijama čijim bi se otkrivanjem moglo uticati na vodjenje postupka, niti informaciji o prijavama podnijetim organima nadležnim za otkrivanje i gonjenje učinilaca, zbog čega se ne mogu primijeniti odredbe o tajnosti postupka. Na to ukazuju i prethodni odgovori Vrhovnog državnog tužilaštva kojim je dozvoljavan pristup sličnim informacijama i to, kako tužiocu, tako i istraživaču kršenja ljudskih prava u vezi prikupljanja podataka o postojanju krivičnih djela. Ministarstvo pravde se nije izjasnilo na navode žalbe u odnosu na pitanje nadležnosti, uslova i načina

davanja informacija medijima. Smatrajući da javnost ima pravo da zna osnovne informacije koje se odnose na radnje Tužilaštva u određenim slučajevima i da bi njihovo neprocesuiranje predstavljalo nesavjestan rad u službi, odnosno zloupotrebu službenog položaja, predlaže da se osporeno rješenje poništi.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je ostao pri razlozima iz osporenog rješenja i predlaže da se tužba kao neosnovana odbije.

Tužba je osnovana.

Cilj Zakona o slobodnom pristupu informacijama je da obezbijedi javnost i otvorenost djelovanja organa i omogući ostvarivanje prava na pristup informacijama od javnog značaja, čime se obezbjedjuje nadzor javnosti nad organima koji vrše javna ovlašćenja, sve u smislu ustavnog načela suverenosti (čl. 2. Ustava), o neposrednom ostvarivanju vlasti od strane građana. Iz podnijetog zahtjeva za pristup proizilazi da je tužilac tražio pristup informacijama o radnjama preduzetim od strane Vrhovnog državnog tužilaštva, koje se odnose na 12 (dvanaest) slučajeva kršenja ljudskih prava bliže navedenih u zahtjevu. Zahtjevom je precizirano da se isti odnosi na radnje koji je preduzeo nadležni državni tužilac povodom pobrojanih slučajeva kršenja ljudskih prava, u vezi provjere navoda o nezakonitim postupcima službenih lica, fazi u kojoj se nalazi postupak procesuiranja ili eventualno proširivanje već podnijete optužnice.

Prvostepeni i tuženi organ su ocijenili da nijesu ispunjeni uslovi iz pomenutog zakona da se usvoji tužiočev zahtjev, pozivajući se na odredbu člana 9. stav 1. tačka 5. alineja 1. Zakona, kojom je utvrđeno ograničavanje pristupa, ako bi se njihovim objelodanjivanjem značajno ugrozili sprječavanje, istraživanje i procesuiranje krivičnih djela i to prijavama podnijetim organima nadležnim za gonjenje činilaca krivičnih djela koje sadrže podatke u vezi izvršenja djela i izvršilaca. Za ovakav zaključak, međutim, upravni organi nijesu dali relevantne razloge koji bi ukazivali na ispravnost odluke date u dispozitivu, što predstavlja povredu pravila postupka iz člana 203. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku. Citirajući odredbu člana 9. stv 1. tačka 5. alineja 1. Zakona, kao i odredbe člana 105. stav 1. Zakona o državnom tužilaštvu i člana 58. stav 1. i 3. Pravilnika o unutrašnjem poslovanju državnog tužilaštva, tuženi organ u obrazloženju svog rješenja ne daje razloge koji upućuju da primjena pomenutih odredaba predstavlja materijalni osnov za odbijanje pristupa informacijama. Po nalaženju Suda ne može se prihvatiti razlog iz osporenog rješenja da se traženi podaci odnose na fazu predkrivičnog postupka, jer se upravo zahtjevom traži informacija o tome da li su preduzete radnje povodom određenih krivičnih prijava, kao i provjere navoda o nezakonitim radnjama službenih lica i da li je uopšte pokrenut predkrivični postupak. Interes javnosti utvrđen odredbom člana 9. stav 2. Zakona, za zakonito postupanje organa vlasti, može biti ograničen samo na

zakonom propisan način uz jasno preciziranje razloga koji to ograničenje opravdavaju.

Kako obrazloženje osporenog rješenja ne sadrži te razloge, a ni adekvatne propise koji bi upućivali na rješenje dato u dispozitivu, to je tuženi organ počinio povredu postupka koja je mogla biti od uticaja na rješavanje ove upravne stvari, zbog čega je osporeno rješenje trebalo poništiti. U prilog iznijetom je i isticanje tužioca da je prvostepeni organ povodom sličnih zahtjeva davao obavještenja o preduzetim radnjama (obavještenja od 22.03.2010. i 26.01.2011. godine).

U ponovnom postupku tuženi organ će imajući u vidu primjedbe iznijete u ovoj presudi koje se odnose na pravila postupka (čl.57. ZUS-a) donijeti novo zakonito rješenje.

Iz iznijetih razloga, Sud je na osnovu odredbe člana 37. stav 1. u vezi sa članom 33. stav 6. Zakona o upravnom sporu, odlučio kao u dispozitivu.

UPRAVNI SUD CRNE GORE
Podgorica, 13.05.2011. godine

Zapisničar,
Snežana Popov,s.r.

PREDSJEDNIK VIJEĆA,
Vladimir Radulović,s.r.

